

Војислав БОШЊАКОВИЋ Валеријан

(1878 - 1917)

Родио се у Краљеву 24. јануара 1878. године, од мајке Василије и оца Перише. Бавио се писањем и најчешће потписивао као монах Валеријан или иницијалима М. В. Отац му је био краљевачки кафеџија. Бошњаковић је завршио основну школу у Краљеву, а Гимназију и Богословију у Београду. Школовао се у Русији те је Духовну академију завршио у Кијеву. Када се вратио у Србију, решио је да се замонаши. Игуман Гаврило га је 10. јуна 1904. године замонашио у Манастиру Јошаници и дао му име Валеријан.

Најпре је радио као службеник Народне библиотеке у Београду. Службовао је и као наставник веронауке у гимназији у Шапцу, а касније на Богословији у Београду. Због слабог здравља, године 1911. одлази за наставника гимназије у Врање. Када је Аустрија окупирала Србију, Валеријан се вратио у родно Краљево. Преминуо је 1917. године од туберкулозе и сахрањен је на краљевачком гробљу. На Лазареву суботу 1937. године његови посмртни остаци пренети су у Манастир Жичу.

Бошњаковић је писао песме, приказе и осврте у новинама и часописима. Први штампани рад му је *Поноћно звоно*, објављено у часопису *Побратим* 1895. године. Његово стваралаштво је богато, али је само део објављен, док је већи део остао у рукописима код рођака и пријатеља. Штампана му је и једна велика епопеја *Два дива*, као и спев *О судбини*. Углавном је објављивао у часописима: *Бањска вила*, *Бранково коло*, *Венац*, *Весник српске цркве*... Радио је на дисертацији *Нил Синајски*, чији је један део штампан у *Гласнику православне цркве* у Краљевини Србији 1906. године. Бавио се и превођењем. Превео је са руског језика песму *Палестинска гранчица* и спев *Демон* од Љермонтова.

Љиљана Жарковић